

РЕШЕНИЕ

№ 2431

гр. София, 07.05.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 24.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **7078** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 215 от Закона за устройството на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на П. Т. П. срещу Разрешение за строеж на благоустройствени обекти № Б-22/ 18. 03. 2019 г., издадено от главния инженер на НАГ – Столична община, с което на [фирма] е разрешено да извърши строително-монтажни работи, съгласно одобрените /съгласувани/ проекти на 18. 03. 2019 г. от Направление “Архитектура и Градоустройство” за “Външно електрозахранване - кабели Н.Н. 1 kV за жилищна сграда в УПИ XIX-211, кв. 201, местност “П.-Редута”, [улица], район “С.”.

В жалбата се съдържат подробни аргументи за незаконосъобразност на издаденото разрешение, като се твърди, че в нарушение на чл. 183 от ЗУТ и разрешен и извършен строеж без съгласието на жалбоподателя. В съдебното заседание жалбоподателят и заинтересованата страна С. К. се представляват от адв. С., който поддържа жалбата и моли за отмяна на оспорвания административен акт.

Ответникът - Главният инженер на НАГ - Столична община, се представлява от юрк. П., който намира жалбата за неоснователна и моли да бъде отхвърлена.

Заинтересованата страна [фирма] чрез процесуалните си представители юрк. Й. и юрк. И. излага становище за неоснователност на жалбата.

Заинтересованите страни Г. Д. Б., [фирма], В. К. се представляват от адв. П., който моли жалбата да бъде отхвърлена.

Заинтересованите страни М. Ц. Т. и Б. А. Т., редовно призовани, не изпращат представител и не вземат становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доказателствата по делото и доводите на страните, приема за установено следното:

В конкретния случай обжалваното разрешение за строеж е съобщено на П. П. чрез обявление, поставено на информационното табло в сградата на Столична община - район "С.", както и на интернет страницата на общината. Съгласно чл. 149, ал. 1 от ЗУТ за издаденото разрешение за строеж или за отказа да се издаде такова разрешение се съобщава на заинтересуваните лица при условията и по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Съгласно приложимата към датата на издаване на разрешението за строеж норма на чл. 61, ал. 3 от АПК /отм. ДВ, бр. 77/2018 г., в сила от 10. 10. 2019 г./, когато адресът на някое от заинтересованите лица не е известен или то не е намерено на посочения от него адрес, съобщението се поставя на таблото за обявления, в Интернет страницата на съответния орган или се оповестява по друг обичаен начин. По делото липсват доказателства обжалваният административен акт да е изпратен на адреса на П. П. и следователно - няма данни, че същият е бил търсен и не е бил открит на известния адрес.

Поради това не може да се приеме, че съобщаването чрез обявление, поставено на информационното табло в сградата на Столична община - район "С.", както и на интернет страницата на общината е редовно /в тази насока са Определение на ВАС № 5571/27. 04. 2018 г. по адм. д. № 4435/2018 г.; Определение на ВАС № 2280/20. 02. 2018 г. по адм. д. № 627/2018 г./ Налице е нарушение на разпоредбата на чл. 149, ал. 1 от ЗУТ, но то не се явява абсолютно основание за отмяна. В случая нормата на чл. 168, ал. 4 от АПК е неприменима, тъй като се касае за производство по специален закон, като в чл. 156, ал. 1 от ЗУТ изрично и императивно се предвижда, че разрешенията за строеж могат да се отменят само по законосъобразност. Липсата на редовно връчване на оспорения административен акт не е основание за неговата отмяна, а единствено има като последица неговото невлизане в сила.

Ето защо настоящият съдебен състав приема, че жалбата е подадена от надлежна страна, в законоустановения 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК и срещу индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, поради следните съображения:

Жалбоподателят П. Т. П. и заинтересованата страна И. Й. И. са съсобственици на УПИ с площ 447, 40 кв. м., представляващ по скица парцел XIX-211 от кв. 201 по плана на [населено място], м. "П. - Редута". С нотариален акт за учредяване на право на строеж от 1. 04. 2004 г. /вписан по ЗС с вх. рег. № 11149 от 2004 г./ П. Т. П. и К. И. А. /към онзи момент собственик на парцела, а впоследствие - праводател на И. И./ са учредили на В. С. П. право на строеж и построяване на жилищна сграда. Въз основа на учреденото право на строеж, в посочения имот е построена жилищна сграда с разгъната застроена площ от 2 355, 90 кв. метра, находяща се на адрес [населено място], район "С.", [улица]. Към настоящия момент жалбоподателят П. П. и останалите заинтересовани страни по делото /с изключение на [фирма]/ са съсобственици на самостоятелни обекти в построената сграда.

Във връзка с въвеждането на сградата в експлоатация, между П. П., К. А. и [фирма] е

сключен договор № ДПЕРМ 279/ 18. 03. 2004 г., изменен със Споразумение от 22. 05. 2009 г. за присъединяване към електроразпределителната мрежа за обект “Жилищна сграда, находяща се в УПИ XIX-211, кв. 201, [улица], м. “П. - Редута, район С.”. Съгласно чл. 2 от Споразумението, на основание чл. 20, ал. 5 от Наредба № 6/ 2004 г. за присъединяване на производители и потребители на електрическа енергия към преносната и разпределителните електрически мрежи /отм./, П. П. и К. А. /в качеството им на присъединявано лице/, са поели задължението за проектиране, изграждане и въвеждане в експлоатация на присъединителните съоръжения, а именно кабелни линии до НН от КТП “В. А. 6” с дисп. № 31-1141 до ГЕТ на сградата и 1 брой ГЕТ /главно електромерно табло/, като същите са изградени и въведени в експлоатация с УНВ № 718/ 11. 07. 2012 г.

Съгласно чл. 20, ал. 7 от Наредба № 6/ 2004 г. за присъединяване на производители и потребители на електрическа енергия към преносната и разпределителните електрически мрежи /отм./ и чл. 3 от споразумението към Договор № 279/ 18. 03. 2004 г. изградените съоръжения за присъединяване се поставят под напрежение след сключване на договор за прехвърляне на собствеността им в полза на разпределителното дружество.

Посочената норма е пренесена и в приложимата към настоящия момент разпоредба на чл. 24 от Наредба № 6/ 2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на ел. енергия към преносната или към разпределителните ел. мрежи

От доказателствата по делото се установява, че от датата на въвеждане в експлоатация на обекта - 11. 07. 2012 г. съоръженията за присъединяване не са поставени под напрежение, като жилищната сграда не е фактически присъединена към разпределителната ел. мрежа с постоянно ел. захранване, поради неизпълнение от страна на П. П. и К. А. на разпоредбата на чл. 20, ал. 7 от Наредба № 6/ 2004 г. за присъединяване на производители и потребители на електрическа енергия към преносната и разпределителните електрически мрежи /отм./ и чл. 3 от споразумението към Договор № 279/ 18. 03. 2004 г. и в качеството им на присъединявани лица не са изпълнили договореното и нормативното задължение за прехвърляне в полза на [фирма] на правото на собственост върху изградените присъединителни съоръжения, въпреки неколккратно отправените покани от електроразпределителното дружество. Предвид това, договор № ДПЕРМ 279/ 18. 03. 2004 г. е развален от [фирма] по реда на чл. 87, ал. 1 от ЗЗД с писмо, изх. № CD-DOC-6184/2/ от 18. 06. 2018г.

На 20. 03. 2018 г. е било проведено общо събрание на собствениците на самостоятелни обекти на жилищната сграда, находяща се на адрес [населено място], район “С.”, [улица], като е взето решение за подаване на ново искане за проучване и присъединяване на жилищната сграда в разпределително дружество по реда на чл. 4, ал. 1 от Наредба № 6/ 2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на ел. енергия към преносната или към разпределителните ел. мрежи. За посоченото събрание е изготвен протокол /л. 205 - 207 от делото/. Решението за входиране на ново искане за приемането на мощности до [фирма], поради необходимостта от изграждане на ново трасе за захранване на сградата и подписване на нов договор за присъединяване на обекти на потребление и към електроразпределителната мрежа било взето с гласовете на 87,74 % ид. части от общите части на сградата. “Против” гласувала С. К. - съпруга на П. П., собственик на 12,26 % идеални част от общите части на сградата.

Впоследствие и въз основа на така взетото решение е сключен Договор № ДПЕРМ

[ЕГН]/ 11. 09. 2018 г. /л. 217-222 от делото/ между [фирма] и Й. Й. И. от една страна /в качество им на присъединявано лице/ и [фирма], съгласно който присъединяването на сградата към разпределителната ел. мрежа следва да се осъществи посредством изграждането на нови съоръжения за присъединяване, а именно нови кабелни линии ниско напрежение от табло НН на ТП "В. А. 6" с дисп. № 31-1141 до ГЕТ на сградата и 1 брой ГЕТ /главно електромерно табло/.

По силата на така сключения договор, от страна на присъединяваното лице е възложено на [фирма] изготвянето на инвестиционен проект и изграждането на електроприсъединителната мрежа. Проектите за изграждането на новата мрежа са съгласувани в Направление "Архитектура и Градоустройство" при Столична община и разпределителните дружества, като от анализа на тези проекти се установява, че предвиденото трасе е проектирано от съществуващ трафопост МКТП "В. А. 6", дисп. № 31-1141. За свързването на сградата е посочена необходимост от изтеглянето на нов кабел за НН 1 кV с дължина 65 метра. Предвидено е изграждането на нова шахта, както и тръбна мрежа, през която да премине кабелът. Кабелното трасе е предвидено да премине през съществуващи шахти СШ-1, СШ-2, СШ-3, СШ-4, СШ-5 и СШ-6, както и през нова шахта НШ-1.

Въз основа на одобрените проекти Главният инженер на НАГ - СО е издал и обжалването Разрешение за строеж на благоустройствени обекти № Б-22/ 18. 03. 2019 г., с което на [фирма] е разрешено да извърши строително-монтажни работи, съгласно одобрените /съгласувани/ проекти на 18. 03. 2019 г. от Направление "Архитектура и градоустройство" за "Външно електрозахранване - кабели Н.Н. 1 кV.

Превид посоченото разрешение за строеж е изградено ново външно електрозахранване на жилищната сграда, находяща се на адрес [населено място], район "С.", [улица], което е въведено в експлоатация, съгласно Удостоверение № 643/ 29. 07. 2019 г. /л. 225 от делото/.

По делото е назначена и изготвена съдебно-техническа експертиза, от която се установява, че при извършения строеж одобреният проект е спазен. Посочено, е, че строежът попада с 0.15 м в УПИ XIX-211, кв. 201. Отражено е още, че захранването на монтираното Главно електромерно табло засяга съсобствения на П. П. и И. И. поземлен имот УПИ XIX-211 от кв. 201 по плана на [населено място], м. "П. - Редута" само с преминаването от шахтата към монтираното на стената на сградата ел. табло. Отражено е също така, че от общата дължина на трасето, която е 65 метра, само 0,15 метра попадат в посочения поземлен имот.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

По смисъла на § 1, т. 14 от ДР на Наредба № 6/24. 02. 2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи "съоръжения за присъединяване" са съвкупност от електропроводи, електрически уредби и друго електрическо оборудване, предназначени за пренос, преобразуване и доставка на електрическа енергия от електрическата мрежа до електрическите съоръжения на обект на клиент или на оператор на разпределителна мрежа или от централа до електрическа мрежа". А съгласно § 1, т. 21 от ДР на ЗЕ "електропроводи" са въздушни или кабелни съоръжения за свързване на електрически уредби, предназначени за пренос, транзитиране или разпределение на електрическа енергия, които съответстват на "линейни инженерни мрежи на електроснабдяването" по смисъла на ЗУТ".

Следователно, кабелните линии по договора попадат под термина електропровод по смисъла на § 1, т. 21 от ЗЕ и са част от линейните инженерни мрежи на електроснабдяването, включени в понятието "техническа инфраструктура" съгласно § 5, т. 31 от ДР на ЗУТ. Мрежите и съоръженията на техническата инфраструктура са строежи по дефиницията на § 5, т. 38 от ЗУТ.

В случая се касае за нов строеж, тъй като от събраните по делото доказателства, включително и от заключението на съдебно-техническата експертиза се установява, че е налице поставяне на нови кабели както във вече съществуваща тръбна мрежа, така и в новоизградена такава, която е с различно трасе и дължина.

Установи се по делото, че кабелите преминават с 0.15 метра и през съсобствения на П. П. поземлен имот УПИ XIX-211 от кв. 201 по плана на [населено място], м. "П. - Редута".

Съгласно чл. 186, ал. 1 от ЗУТ изменение на съществуващи общи инсталации или прокарване на нови инсталации в съсобствени сгради или в сгради - етажна собственост, се извършва с изрично писмено съгласие на половината от всички съсобственици, съответно с решение на общото събрание на собствениците в етажната собственост, прието с мнозинство повече от 50 на сто идеални части от общите части.

В конкретния случай с решение по чл. 17, ал. 2, т. 6 от Закона за управлението на етажната собственост /ЗУЕС/ - общото събрание на собствениците е приело решение за присъединяване на сградата към електроснабдителната мрежа, като решението, в съответствие с посочената норма, е взето с мнозинство повече от 50 на сто идеални части от общите части.

Вследствие на така взетото решение на общото събрание на съсобствениците е последвало сключването на Договор № ДПЕРМ [ЕГН]/ 11. 09. 2018 г. /л. 217-222 от делото/ между [фирма] и Й. Й. И. от една стана /в качество им на присъединявано лице/ и [фирма]. Присъединяването лице е поело задължението да изгради съоръженията за присъединяване по реда на чл. 21, ал. 5 от Наредба № 6/ 2004 г., като на [фирма] е възложило изготвянето на инвестиционен проект и изграждането на инсталацията .

Съгласно чл. 148, ал. 1 от ЗУТ строежи могат да се извършват, само ако са разрешени съгласно този закон. Разрешението за строеж е конститутивен административен акт, който премахва забраната за строене в полза на конкретни лица за конкретен имот. Съгласно ЗУТ лицата, които могат да строят в конкретен имот, са тези посочени в чл. 161 вр. чл. 148, ал. 4 от ЗУТ. Това право да се строи в чужд имот следва да е налице към момента на издаване на разрешението за строеж, т.е. лицето, на което е издадено разрешението за строеж, следва да притежава това право, а не със самото разрешение за строеж да се създава такова право. Съгласно чл. 161 от ЗУТ възложител е собственикът на имота, лицето, на което е учредено право на строеж в чужд имот, и лицето, което има право да строи в чужд имот по силата на специален закон. Предвид това, законосъобразно в полза на [фирма] е издадено и разрешението за строеж, тъй като същото има качеството на възложител по смисъла на чл. 161 от ЗУТ.

Безспорно се установи от доказателствата по делото, че част от строежа, а

именно 0.15 м. преминава през поземлен имот УПИ с площ 447, 40 кв. м., представляващ по скица парцел XIX-211 от кв. 201 по плана на [населено място], м. "П. - Редута", собственост на П. Т. П. и И. Й. И..

Установено е също така, че в посочения имот е построена жилищна сграда с разгъната застроена площ от 2 355, 90 кв. метра, находяща се на адрес [населено място], район "С.", [улица], в която собственици на апартаменти са различни лица, сред които и П. П.. Съгласно чл. 64 от Закона за собствеността собственикът на постройката, изпълнена в чужд имот, може да се ползва от земята, доколкото това е необходимо за използване на постройката според нейното предназначение. Разпоредбата на чл. 64 от Закона за собствеността е императивна и създава ограничение за собственика на земята да я ползва изцяло, когато в нея са построени сгради, собственост на лица, които не притежават права върху терена. На тях собственикът на земята следва да осигури възможност да ползват земята в рамките на необходимото за пълноценно ползване на постройките според тяхното предназначение. Следователно, акцесорно към правото на собственост на постройката е правото на прокарване на отклонения от общи мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура. Правото на собственика да ползва земята, върху която е построена сградата, произтича от чл. 64 от Закона за собствеността и не се нуждае нито от повторно учредяване, нито от изрично отделно признаване.

Ето защо, не е било необходимо изричното съгласие на собственика на поземления имот за преминаване на кабела през имота, поради което и в конкретния случай, предвид нормата на чл. 64 от ЗС, е неприложим принципният ред по чл. 193 от ЗУТ.

В случая е неприложима разпоредбата на чл. 183 от ЗУТ, а тази на чл. 186, ал. 1 от ЗУТ, съгласно която изменение на съществуващи общи инсталации или прокарване на нови инсталации в съсобствени сгради или в сгради - етажна собственост, се извършва с изрично писмено съгласие на половината от всички съсобственици, съответно с решение на общото събрание на собствениците в етажната собственост, прието с мнозинство повече от 50 на сто идеални части от общите части.

В приложения по делото Протокол от общото събрание на обствениците на самостоятелни обекти на жилищната сграда, находяща се на адрес [населено място], район "С.", [улица] /л. 205 - 207 от делото/ е вписано, че на общото събрание присъстват етажни собственици, които към датата на провеждане на общото събрание - 20. 03. 2018 г., представляват 100 % идеални части от общите части на сградата / [фирма] с 81, 59 % идеални части от общите части на сградата, С. К. - съпруга на П. П., който притежава 12, 26 % идеални части от общите части на сградата и И. Й. И., който притежава 6, 15 % идеални части от общите части на сградата/. Установява се, че с 2 гласа "за" /представляващи общо 87, 74 % от идеалните части от общите части на сградата/ и 1 глас "против" /12, 26 % идеални части от общите части на сградата/ е взето решение за входиране на ново искане за проучаване на мощности и играждане на ново кабелно трасе.

Изпълнени са и условията на чл. 17, ал. 2, т. 6 от ЗУЕС – решението за входиране на ново искане за проучаване на мощности и изграждане на ново

кабелно трасе, с оглед на присъединяване на сградата към електропреносната мрежа е взето с мнозинство повече от 50% идеални части от общите части.

Административният орган е приложил правилно материалния закон - разпоредбата на чл. 148, ал. 4, като е издал разрешението за строеж на възложителя въз основа на одобрен инвестиционен проект, както и разпоредбата на и чл. 152, ал. 1 във вр. с чл. 64, ал. 4 от ЗУТ, съгласно която проектирането и строителството на обектите на техническата инфраструктура се извършват по общия ред, определен в този закон.

Поради изложените съображения, съдът приема, че оспорваната заповед е издадена от компетентен орган /съгласно Заповед № РА50-395/ 14. 06. 2017 г. на главния архитект на Столична община - л. 249-256 от делото/, при спазване на административнопроизводствените правила, и материалноправните разпоредби, в съответствие с целта на закона, като подадената срещу нея жалба да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора в полза на ответния административен орган следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева, съобразно чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. На заинтересованото лице - [фирма] следва да бъдат заплатени направените по делото разноски в общ размер на 350 /триста и петдесет/ лева, от които юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 /двеста/ лева, съобразно чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ и 150 /сто и петдесет/ лева заплатен депозит за вещо лице. Следва да бъде осъден жалбоподателят П. П. да заплати на заинтересованото лице [фирма] направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение, които са заплатени изцяло /л. 340 от делото/ и които, предвид липсата на възражение за прекомерност, следва да бъдат заплатени в пълния им размер от 1440 /хиляда четиристотин и четиридесет/ лева.

Поради това и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, Второ отделение, 29-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. Т. П. срещу Разрешение за строеж на благоустройствени обекти № Б-22/ 18. 03. 2019 г., издадено от главния инженер на НАГ – Столична община.

ОСЪЖДА П. Т. П. да заплати на Столична община направените по делото разноски в размер на 100 /сто/ лева.

ОСЪЖДА П. Т. П. да заплати на [фирма] направените по делото разноски в размер на 350 /триста и петдесет/ лева.

ОСЪЖДА П. Т. П. да заплати на [фирма] направените по делото разноски в размер на 1440 /хиляда четиристотин и четиридесет/ лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ